

Megjelenik minden szerdán

Egy szám ára 60 fillér

A Szamár

Szerkesztő SZENES BÉLA
Művészeti szerkesztő KÓBER LÉO

1918 június 12.

11. évf. • 24. szám

Évzáró vizsgán

Gedő Lipót

Tanító (a kislányhoz): Nem tudod fiam, milyen hegy van a Popokatepetltől északra?
Hát, hogy akarsz akkor az életben boldogulni?

124

A nagy ember haldoklik

Pólya Tibor

azamár

legközelebbi különszáma :
BUDA

A szubvenció

A Budapesti Színház kis kapujában ketten beszélgetnek: Zsiga és Matyi. Zsiga nagyon mérgesen beszél, a vörös nyakán megdagadnak az erek, szinte kiabál, ordít, a két keze egy megvadult szélmalom vitorlája, az ökle Pestet fenyegeti. Sokszor nagyon megvetően mondja: Ez Pest?

Matyi inkább szomorú, mint mérges. Néha kinyitja száját, ilyenkor nemes ivelésű orra bekonyul a fogai közé. Csendesen szipákol.

ZSIGA: Én mondom neked Mátyás, edj rút hálátlanság mek fan az egész. Te todod mi voltam én nekik mek? Edj dajka, aki voltam. Én madjarosítottam ez az egész bűdös külváros. A cumplis jerekek tölem tanulták mek a madjar nyelf. Nélkülem még mostatan is német nyelfen lenne a peszéd. Akkor jó voltam nekik a szubvencióra, amikor madjarul kezdtem jádznani az enyém köszínházban. Akkor jó volt az öreg Siga. Mi?

MATYI: Richtig. *(Beveszi orrát a szájába.)*

ZSIGA: Hod mi jutotta nekik eszükbe makát? Harminc éve adják az a szubvenció, harminc éve megkapták tőlem az ellenszolgálat, a madjarosítás. Madjarosítottam nekik a sok fein slágerekkel, amit irtál te Matyi. Az a „Ez Pest” amikor ment, a környékbeli svábok idejártak madjarul tanulni. Nu és a „Kruclába Móriónál? Az iskolák a küszínházban

tartották a madjar nyelf és irodalom órákat mek. Aztán a nadszerü trükk, ami mek folt, a sok német nyelfü előadás a német színészekkel, hogy lássa a nép, mennyire mek kell peccsülni a madjar nyelf. Igazán megérdemelttem az a rongyos tizenkétezer korona szubvenció.

MATYI *(hosszat és mélyet sziv):* Du hast recht.

ZSIGA: Hanem te Mátyás, állok én rajtok edj olyan bosszu, hodj mekemleketik. Találjad ki magadnak, mije edj bosszut állok rajtuk, mert nem adnak továp a szubvenció?

MATYI *(kijeli orrát a szájából):* Becsukod a színházat?

ZSIGA: Nem!

MATYI: Allandó német társulatot szervezel?

ZSIGA: Nem. Azt élvezhetnek a Faludiéknál a Vigpen, a Városipán, vadj a Fővárosi Orfeumpán. Edj külömb boszu, amit állok rajtuk mek.

MATYI: Külömb bosszu? Megátkozod a „Kirchfeldi papban” az egész városi magisztrátust?

ZSIGA *(diadalmasan):* Nem! Külömb bosszu érdemelnek! Hodj mekemlegessék, amíg élnek, hodj essenek bele a kétségbé és tépjék fejükből a haj. Majd adok én ennek a püdös Pestnek. *Megfosztok üt a legnagyobb élvezettől: nem adatom elő a te idei darabodat, a „Bolsé Vikit!”*

MATYI *(tjedten ujra bekapja az orrát).*

L. Gy.

Gvermekszáj

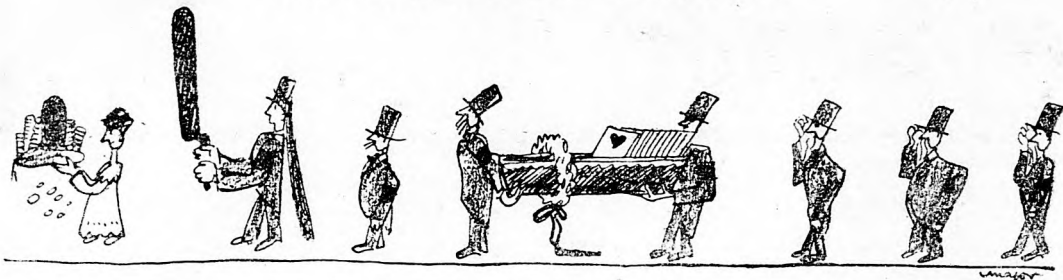
Feiks Jenő

Móricka: Mama, mondd el vendégeknek, hogy milyen jót mondtam ma reggel...

A bakkasztal temetése

Major Henrik

Merénylet a bakk ellen

Sikkasztók memoranduma a miniszterelnökhöz.

Kegyelmes urunk!

Mély hazafias fájdalom hatja át szívünket Excellenciád rendeletének olvastán, mely a hazárdjátékokat mindörökre száműzi e hon bércei közül. Meggondolta Excellenciád, mik lesznek e rendelet következményei? Mi lesz a magyar nemzet ősi eszményeivel, a bakkkal, a smennel, a makaóval, a ferblivel, melyekről lánglelkű költőnk oly találóan zengi a Szózat első strófájában:

Hazárdnak rendületlenül
Légy hive, oh magyar...

És mi lesz velünk, akik áldozatot és fáradságot nem kímélve, szerény kezdetekből immár virágzó sporttá fejlesztettük, törekvő ifjuságunk kedvenc szórakozásává, sőt élethivatásává nemesítettük a sikkasztás intézményét?

Igaz, hogy még mindig megmarad számunkra a löverseny, melynek fönttartását a mi meggyőződésünk szerint is feltétlenül megköveteli a lötenyésztés országos érdeke. De kétségtelen, hogy a sikkasztó-tenyésztés országos érdeke épp oly nyomatékosan követeli a bakk fenntartását.

Vagy menjünk talán a tőzsdére? Vabank helyett Fabank legyen a jelszavunk? Mindenesetre megfeszünk mindent, ami tőlünk telik, de nyomatékosan figyelmeztetjük Excellenciádat, hogy képességeink kifejtésére sem a löverseny, sem a tőzsde nem nyújt elegendő teret. Mi ragaszkodunk a bakkasztalhoz, melyen bölcsőnk ringott, s mely minden szerény, de törekvő sikkasztónak egyetlen igazi terepuma, ahol tehetségeit a köz javára legáldásosabban hasznosíthatja. És ahol elérheti egyéni fejlődése betetőződését azáltal, hogy munkás élete alkonyán a hamiskártyázás jól megérdemelt révében pihenheti ki fáradaimait. Ez a mi végső eszményünk, mely állandóan ott lebeg lelki szemeink előtt. Kérjük Excellenciádat, ne akadályozzon meg bennünket hivatásunk betöltésében és vonja vissza azt a közszabadságainkat mélyen sértő, antidemokratikus rendelkezést. Ellenkező esetben kénytelenek lennénk a legélesebb harcba lépni a kormány ellen, elszánt szervezkedésre szólítván a zöld lobogó alatt a társadalom valamennyi öntudatos sikkasztóját és sipistáját.

Mély tisztelettel

A Magyar Sikkasztók és Hamiskártyások
Országos Önképző és Betegsegélyző Egylete.

Másolta: —yim—

Bezárt kiválóságok

Egy szocialista érzelmű vidéki lap hasábjairól vettük a következő részletet:

(Egy, a lap székhelyén lefolyt ünnepély leírásából) „... az ünnepi menet következő csoportja városunk közigazgatásának kiválóságából állott. E csoportot a rendőrfőkapitány zárta be.”

(Bravo, ezt már régen kellett volna tenni. A szerk.)

Vészes idők

Major Henrik

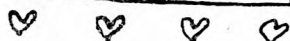
Rettenetes időket élünk. Tegnap negyvenezer ember pusztult itt el. Tíz falu leégett, három hid felrobbant. De odahaza Pesten is rémes dolgok történnek. Mult pénteken Bayor Gizi játszotta Juliát a „Romeo és Juliá“-ban.

125

Gerőkedvűek meg!

Patirikus, Kubisztikus, Lintholograe regény.

Inta Nini lypula

Rajzolja. MagyarHeunk

(Folytatás)

— Nini, te vagy az, legifjabb Pege Marci! — kiáltott föl Link Gerő, amikor a szomszédjuk bemutatkozott neki.

— Gerőkém! Gerőkém! — kiáltott föl legifjabb Pege Marci. — Hát te vagy az? Meg sem ismertelek ebben a vad harcos viseletben! Hogy kerülsz te ide szép Magyarországból?

— Fiam, — mondta komolyan Gerő — először is én nem vagyok magyar, hanem gurka, mint ahogy te is egyiptomi alattvaló vagy. Másodszor, én most nem beszélek veled magyarul, hanem gurkával. A franciának ugyanis mindegy, hogy melyik nyelvet hallja. Legföljebb a barátaid árulhatnának el, de azok, remélem, tisztességes magyarok?

— Megbízhatok bennük, mint jó magamban — felelte a barna képű Marci. — Magyarok vagyunk mi ma is és mindig az édes hazánkról beszélgetünk. Gyakran sirtunk a sorotokon. Különösen, mikor azt olvastuk, hogy Magyarországot bekebelezték Szerbiába.

— Dehogy kebelezték be minket Szerbiába! — nevetett Gerő. — Ezt csak a tí lapaitok írták.

— És az sem igaz, hogy emberhust esztek és már egymást faljátok föl a nagy éhínségben?

— Betű nem igaz belőle — nyugtatta meg Gerő a cigányt.

XXX.

A kávéházon hirtelen végigzúgott egy kiáltás:

— A német messzihordó ágyú!

Gerő és Vera egyszerre csak azt érezték, hogy a kávéházi terrász, amelyen ültek, elkezd velük együtt süllyedni és asztalostul, vendéges-tül, pincérestül alámerül. Aztán az egész terrász, mint a lift, mikor hirtelen megáll, oda-ütődött valamihez és nem süllyedt tovább.

— No most rendben vagyunk, — mondta ifjabb Pege — nyolcszoros páncélboltozat véd minket a német messzihordó ágyú ellen.

— Fizessünk — indítványozta Vera. — Szeretném látni a földalatti Páris, ha már itt vagyunk.

Fizettek és ifjabb Pege Marci vezetésével elindultak.

XXXI.

Óriási nagy pincebolt alá értek, ahol a félhomályban mindenféle álló, ugró, szaladó vagy ülő emberi alak nyüzsgött fehérén, kísértetiesen.

— Ez itt a Louvre — mondta ifjabb Pege nagy áhitattal. — A híres szobrok és képek mind itt vannak.

— A milói Vénuszt szeretném látni! — kiáltott föl Vera.

— Én meg a híres Mona Lisát, akit megszóktettek — szólt Gerő.

— A képek arra vannak — mutatott ifjabb Pege egy másik barlangszerű helyiség felé.

— Én egyenesen odamegyek — mondta Gerő.

— Addig pedig mi a milói Vénuszt nézzük meg — ajánlotta ifjabb Pege — és onnan átmegyünk a Mona Lisához. A kép előtt találkozunk.

Gerő eltűnt a képbarlang felé, ifjabb Pege pedig a homályban tapogatózva ment előre a szobrok közt Verával.

Egy helyütt gyufát gyujtott.

— Azt hiszem, ez az, mert ennek a karja fele hiányzik — mutatott egy mezitelen női szoborra.

A milói Vénusz vajfényű, antik patinájú márványszobra állt előttük. Vera nagy elfogódottságában alig tudott szóhoz jutni. Láttá már a letört karu istenasszonyt üzletek kirakataiban és némely szabados izlésű ur alkóvájában, de mindig csak kis alakban és hitvány anyagból, gipszből, legföljebb műmárványból. Végre itt állhatott az igazi, sok ezer éves szobor előtt, amelyről valahol olvasta, hogy Heine Henrik kevéssel halála előtt még egyszer odavitette magát eléje, hogy utoljára láthassa.

— A slussza nem is olyan bő, ahogy nekem mondták — szólalt meg végre, hogy megtörje a csendet.

(Folytatjuk)

Szerencsés hasonmás

Pólya Tibor.

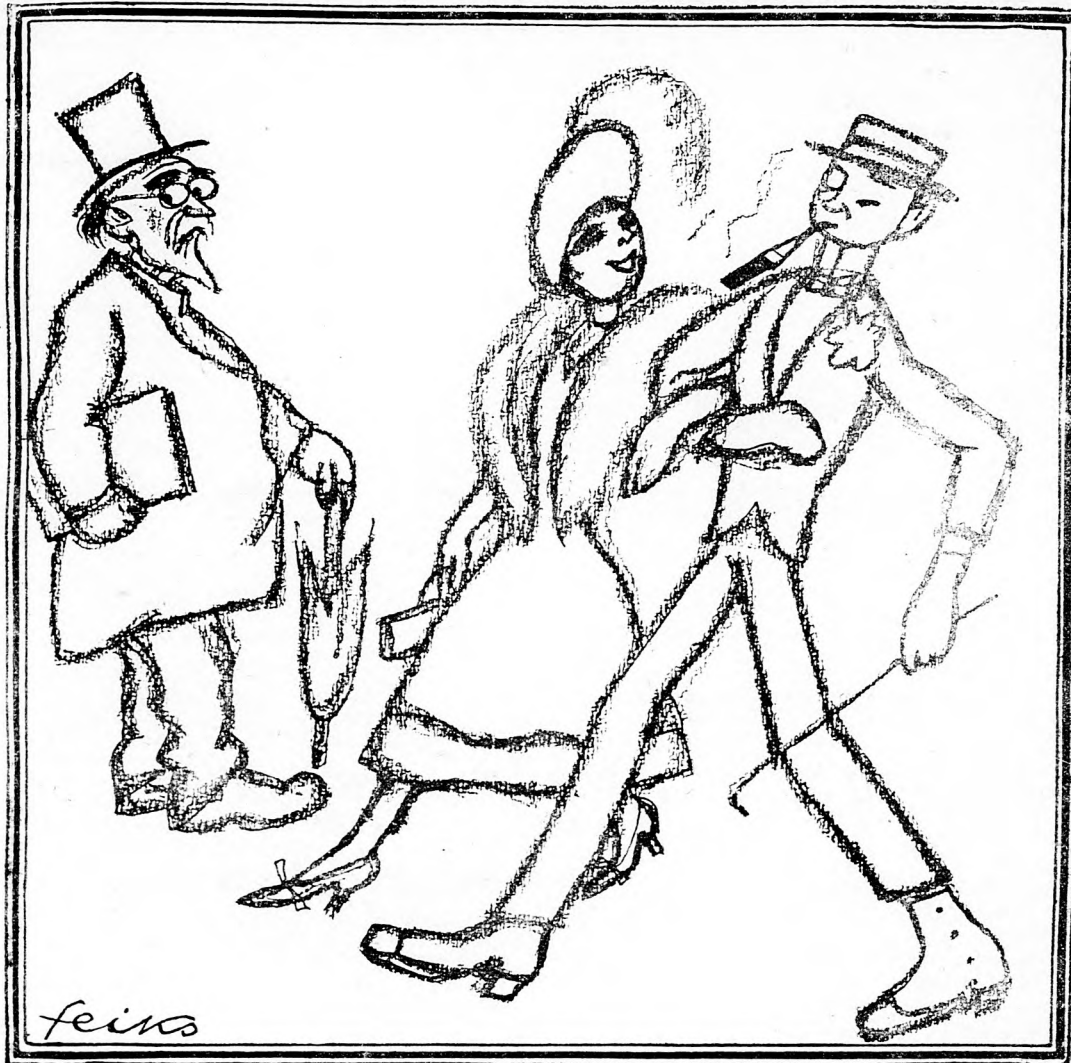

— Én nem értem, magával egy kocsis sem gorombáskodik.

— Nem veszi észre, hogy feltűnően hasonlítok Fényes Lászlóhoz.

Az 1918. tanév végén

Feiks Jenő

10 perccel az érettségi bizonyítvány kiosztása után

A birói függetlenség

Nem értjük, miért panaszkodnak annyit a bírák, hogy veszélyben van a függetlenségük.

A magyar bíró független a suszterektől, mert cipőjét, köztudomás szerint, maga talpálja.

A magyar bíró független a szabóktól, kalaposoktól, fehérneműkereskedőktől, mert hol van egy magyar bírónak annyi pénze, hogy egy ruhát csináltasson?

A magyar bíró független minden irodalmi és művészeti áramlattól, már a legközelebbi időben teljesen független lesz minden új gondolatától és általában a kultúra romboló hatásaitól, mert szerencsére már most sem engedheti meg magának azt a könnyelműséget, hogy könyvekre vagy színházra pénzt dobjon ki.

Kétezeröttszáz korona fizetése általában a magyar bírót teljesen függetlenné teszi a pénz

átkos hatalmától, a szívet-lelket ölö jóléttől, mely ah, oly könnyen csábitja bűnre, léhaságra a szerencsétlen, nyomorult milliomosokat. A magyar bíró nemesen egyszerű, puritán gyomorkongással végzi munkáját és személyéhez még az árnyéka sem férhet annak a gyanúnak, hogy hetenkint egynél többször eszik húst ebédre.

A magyar bíró végül egészen független a kormánytól is, mely a legteljesebb lojalitással nyújt neki módot arra, hogy az említett kétezeröttszáz korona fizetés mellett bármikor tetszése szerint éhenhalhasson.

Színházi beszélgetés

— Hát te hogy kaptál szerepet Baby?

— Barátom, a báró ágyalapot tett a színháznál.

PLAKÁT-TERVEZETEK

Legújabb egymásután jelennek meg a hirdetőoszlopokon és a lapokban a legmeglepőbb szövegű *izléses* hirdetések. Az alábbi tervezeteket kevésbé ötletes hirdetőik részére készítettük. Tessék felhasználni!

SZAMÁR

köhögéstől ne féljen, ha Mayer-féle viola-szappant,

VAGY

Mayer-féle gégeöblögetőt használ!

DÖMÖTÖR ILONA

se szebb, mint a Hűvösvölgy! A természet

ÖLÉBEN

élvezheti a jó levegőt. — A hűvösvölgyi «Elet»-vendéglőben kitűnő zene mellett

ÜLNI JÓ!

KEGYED

nem is tudja, milyen

KÖZÖNSÉGES

ma már a Jászai patentzár. Nem bír vele a

BETÖRŐ

Minél

többet gondolkodik, annál inkább rá fog jönni, hogy az a legokosabb ember, aki a többinél

előbb

vesz egy doboz «TOJOL»-patkányirtót. — Minden patkány

dögöljön meg!

ELEGÁNS HÖLGYEK

csak a «Fáma»-divatteremben szerezhetik be

JUTÁNYOS ÁRON

nyári és őszi divatszükségletüket. Ugyanott uri divatcikkék is

KAPHATÓK

FEL KELL KÖTNI

annak jól az alsó fehérneműjét, aki

TISZA ISTVÁN

választójogi beszédét túl akarja szárnyalni. Nem ismerünk nála liberálisabb

GRÓFOT

Nemzeti Munkapárt

Örült bajok vannak

Agyamban szörnyű bú kaszál, dül.
Nem játszhatom többé hazardül.
Ó, borzalom!

Vacak kis pénzem hatra-vakra
Már nem tehetem lóra, bakra.
Ó, borzalom!

Nem segít ezen senki, semmi.
Hat gyermekemnek lesz mit enni.
Ó, borzalom!

Főrnak én, piruló rózsa,
Nem maradok többé adósa
Ó, borzalom!

Ha kondúl a záróra eztán,
Zsebemben kocsira is lesz tán.
Ó, borzalom!

Jut majd színházra, nyaralásra.
Sőt esetleg egy talpalásra
Ó, borzalom!

S végül, ó, rémes, szörnyű téma.
Még pénzem lesz a takarédba...
Ó, borzalom!

Vizsga előtt

Kónya Sándor

Izgalmas történet

AZ EGYIK: Ott láttam meg „Őt” a Nagyköruton, egy ékszerbolt kirakata előtt. Nézte a gyémánt-köliéket és szemében valami hamvas vágyakozás guggolt, feltüzeltlen és vadultan. Magas, karcsú alakja volt és szöke haja. Mikor megpillantottam, hetvennégyet vert a szívem. Ó az! Ó! Ujjongtam! Hányan törték és verték magukat utána és ő ott állt mellettem. Biztonság kedvéért megnéztem a fotográfiáját is, amit mindig magammal hordtam. Pedig hányszor megnéztem már e képet. Hogy az agyamba vésődött már! És de mégis megnéztem! Aztán...

A MÁSIK: Aztán...? Aztán...?

AZ EGYIK: Aztán továbbment. Én természetesen utána. Soha ilyen bolondul nem követtem még senkit. Egyik uccán be, másikon be, harmadikon jobbra, negyediken jobbra, de mindenütt a nyomában én.

A MÁSIK: Mért nem szólítottad meg?

AZ EGYIK: Várj. Sokkal édesebb a zsákmány, ha játszunk előbb vele. Macskaegerezés! Egy sarkon megállt. Körülnézett. Aztán bement. A Hotel Imperiálba.

A MÁSIK: Fedákhöz?

AZ EGYIK: A Rákóczy-utiba. A portásnak meleg, csengő hangján odaszólt: „Kérem a 78-aszt!” És megindult a lift felé. Sokan várták a liftet, elvegyült a tömegben és eltűnt szemem elől. Én erre usgyi, nekiiramodtam a lépcsőknél, egy emelet fört nyertem és elbujtam az ajtaja mellett. Nemsokára jött ő is. Istenemre, szép volt, még csak most láttam jól, így közlőrl. Nem is csodáltam, hogy annyit tönkretett! Ki nyitotta az ajtót, de amég nem ment be. A szobaasszonyával váltott még egypár szót. Ezt az időt felhasználtam arra, hogy észrevétlenül besurranjak hálószobájába. A kaland legnehezebb részén átestem. A többi már gyorsan jött. Szinte magától. Így: egy... kettő... három... Vetközni kezdett. Elöttem. És teljes világitásban.

A MÁSIK: Juji!

AZ EGYIK: Olyan izgatott lettem, hogy attól féltem, meghallja a csontjaim remegő zenéjét! Le-győztem magam. Még vártam...

A MÁSIK: Én nem bírtam volna ki! Nem!... Nem!

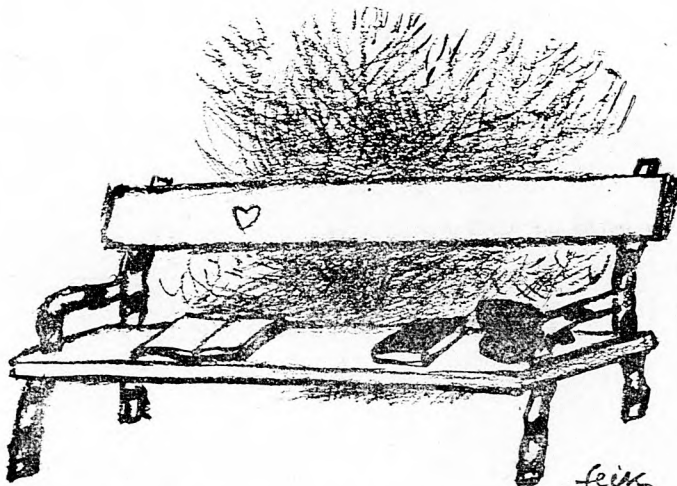
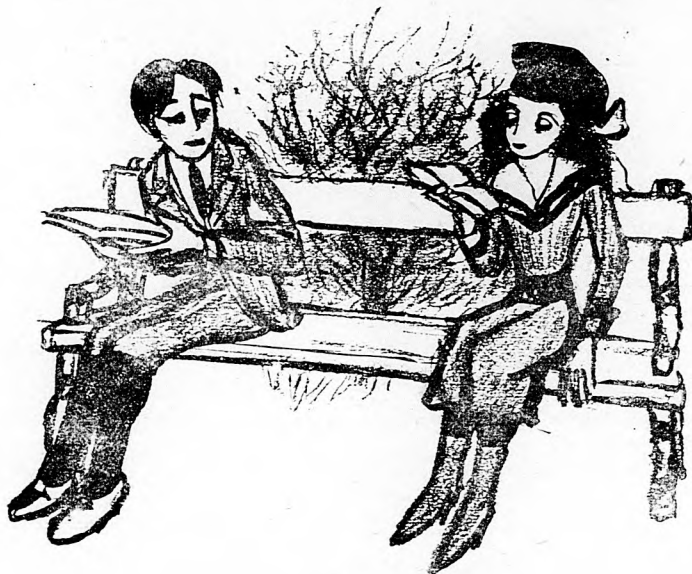
AZ EGYIK: Mindent levett magáról, aztán ráfeküdt az ágyra. Meleg volt, be se takarózott, csak úgy hátan és lehunytt szemmel. Előbujtam. Most, most. Itt az alkalom. Annyi küzdelem és remény édes gyümölese. Ugy éreztem, hogy e pillanatban én vagyok a világ legszerencsésőbb és legboldogabb embere! Ránéztem és sietve otthagytam.

A MÁSIK (felpattan a székkal együtt): Mimimimi... mimit mondasz? Ott... hagy... ad!

AZ EGYIK: Ott!

Osztályvizsga előtt a ligetben

Fekes Jenő.

A MÁSIK (kétszeri elájulás után): Te világmarha! Te ökörszem! Te gyáva disznó! Te ronda! Egy ilyen nőt otthagyni?! Egy ilyen Vénuszt?! Egy ilyen istencsudát! Mikor már... te örült! Egy ilyen nőt!

AZ EGYIK: Miféle nőről beszélsz?

A MÁSIK: Hát aki után felmentél a... juaji!

AZ EGYIK: Ki mondta neked,

hogy az nő volt! Az egy férfi volt! A hirhedt és körözött szállótolvaj! Csukaj Vili! A szép gyerek! Hát elfelejtetd, hogy én fogtam el őt?

A MÁSIK: Hát... hát... dad... ded...?

AZ EGYIK: Ha akarod még egyszer elmondom előlőrl és ha csak egy helyen is szó lesz nőrl, hát dögöljek meg! Miféle nő? Hogyis gondolhattál te erre?

Szegény Zeidl Uencell! A fővárosi bizottságtól kizárják, a rendőrségen pedig bezárják.

A diák álma

Kónya Sándor

Véres párbajban legyőzi a matematika tanárt.

A hosszú fiatalember

Kedves Szamár!

Egy barátommal, akit a jó Istenke minden elképzelésen felüli magas termettel áldott meg, történt az alábbi kedves két eset: A borzasztó magas fiatalember színházban ült, ahol hátulról azt kiabálták neki: „Üljön le! Üljön!” Ő persze, aki ült, meg akarta mutatni, milyen ő, ha áll és felállt. Ekkor meg egy türelmetlen hang hátulról azt kiáltotta: „No nézze meg az ember, most meg

Legujabb kapupénzrendelet,

avagy:

Hol volt, hol nem volt? . . .

Mint minden nagy reform alkalmával, úgy most, a kapupénzek fölemelésének eszméjénél is többféle tervezetet készítettek el a házmesterek. Egyik bohémlelkű házmester, aki mellesleg regényírással is foglalkozik, azt az idilli megoldást ajánlotta, hogy a kapupénzeket ezentul a házmester esetről-esetre határozhassa meg a hazatérő lakók kimaradásának oka, a lakó minősége és körülményei szerint. A derék férfiú úgy gondolja a dolgot, hogy mikor a házmester kaput nyit és a lakót bebocsájtja, akkor ő egyszerre átalakul rögtönítelő bíróvá és felteszi a kérdéseket, amire a lakó lelkiismer-

Érettségi bankett után

Az első diák-találkozó.

Major Henrik

Érettségi bankett u

tán a

Nős	-----	—50
Kereskedősegéd	---	—30
Izraelita	-----	3.—
Babájától jön	---	1.—
Felesége féltékeny	—	1.20
Titoktartás	---	—80
Részeg is volt	---	—80
Harmadszor fordult elő		
(a —30)	-----	—90
Felkeltési pénz	---	—20
Papucs-pénz	---	—20

A Zsár

feláll a padra!" Egy más alkalommal egy nagy bepalánkozott kert mellett ment el s kíváncsian betekintett a kertbe. Az itt dolgozó kertész dühösen mordult rá: „Nem szégyeli magát bajszos ember létére felkapaszkodni a kerítésre!”

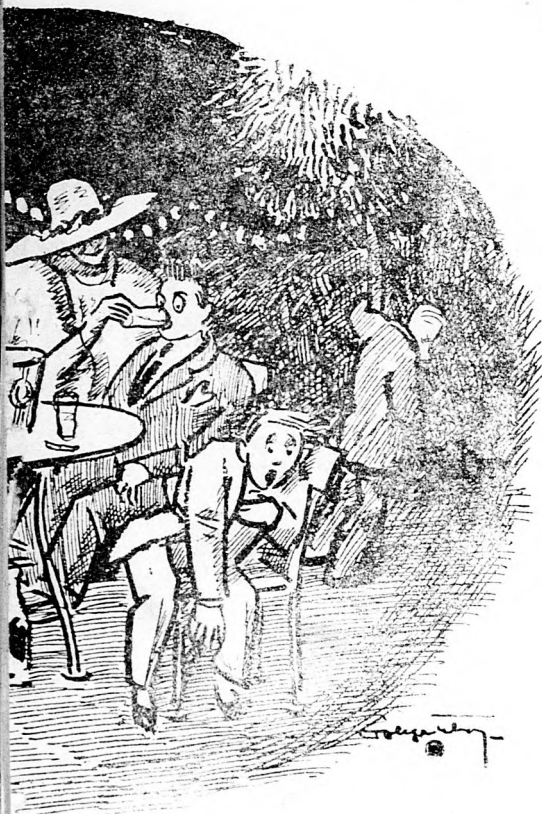
A Feld-család emlékkönyvébe

Ha a Feld isten kalapja
Mátyás a bokréta rajta...

tán a Zsardenben

Pólya Tibor

retesen felelni tartozik.

Tervezetében a könnyebb érthetőség végett példával is szolgál.

HÁZMESTER (kaput nyit).

A LAKÓ (nős, 45 év körüli ember, belép, borszag dől belőle): Jó estét kívánok.

HÁZMESTER: Jó estét. Na Gansl ur meséljen. Hol volt, hol nem volt?

A LAKÓ (hunyorít): Hogy hol voltam, azt hagyjuk, azt hagyjuk, hogy hol nem voltam, azt szívesen megmondom. Nem voltam a Dob-utcai

HÁZMESTER (oritva megfenyegeti): Ej, ej Gansl ur . . . Hát

HÁZMESTER (ordítva megfenyegeti): Ej, ej Gausl ur . . . Hát már megint a tilosban járt?!

A LAKÓ (rémülten): Az Istenért, ne kiabáljon! Ha meghallja a feleségem, kitekeri a nyakamat. Inkább legyen szíves róija ki a kapupénzt és hadd menjek aludni, mert reggel korán be kell menni az üzletbe.

HÁZMESTER (számolópapírt vesz elő és egy negyed óráig ír és számol, végre szól): Tíz korona 37 fillér.

GANSL UR: Hogy-hogy 10.37? (Kotorász a zsebében és ijedten csuklik.) Mult héten csak 6.41-et fizettem.

HÁZMESTER (ordít): Ne alkudozzon Gansl ur, annyit mondom. Ha jót akar, fizessen . . . Itt a cédula . . . Arról megtudja, hogy miért fizet többet. A törvénytörésnél reklamálhat! De nekem ne rabolja a drága időmet, mert azt még külön fölszámítom legközelebb.

A LAKÓ (a lépcsőkön fölmenet tanulmányozza a cédulát, amelyen a következő illetmények szerepelnek):

És még örven év múlva is

Pólya Tibor.

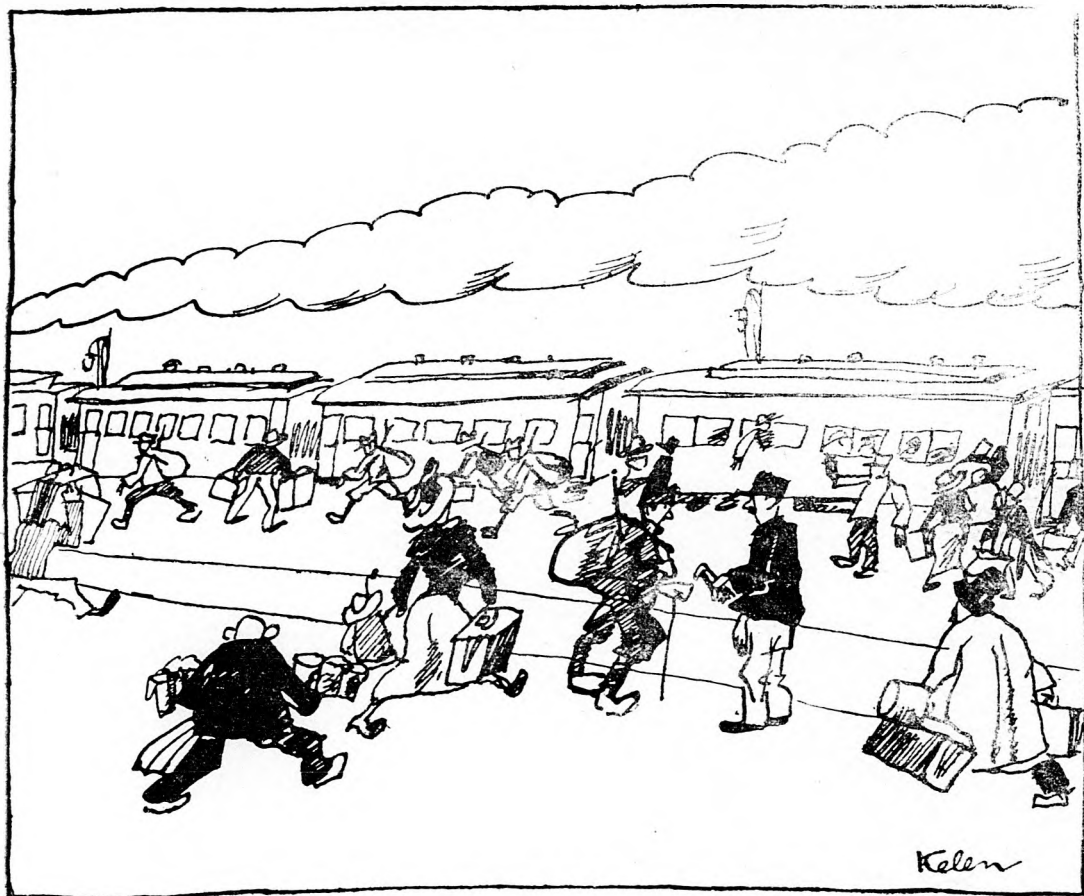

— János, mért alszol oly nyugtalanul?
— Azt álmódtam, hogy érettségizem . . .

Kabát-pénz	-----	—50
Sapka-pénz	-----	—20
Villany-pénz	-----	—10
Házfelügyelők özvegy- és árvaalapja-pénz	-----	—30
Kulcslyuk-pénz	-----	—
Vetkőzési pénz	-----	—10
Idő-pénz	-----	—17
Számlázási pénz	-----	—10
végösszege	-----	10.37

Pályaudvaron

Kelen Imre

Katonák előre!
 — Kérem, én önként jelentkeztem a frontra
 — Akkor maga menjen legelőre

Ö kórház!

Egy szimuláns feljegyzéseiből.

A helyőrségi kórház túl a Népligeten és túl az akácson, de még az Operenciás tengeren innen, a Gyáli-úton foglal helyet, amelyben viszont helyet foglalnak az úgynevezett betegek, vagy amint ott mondják, növedékek. (Nem tévesztendő össze a lövedékekkel, mert az más. Van az is, de az más!) Ezek a növedékek, vagy amint ott még másképpen is mondják, állításkötelesek, ott kötelesek állni, hálni és várni 2—3 hétig, ami a kórháznak egyáltalán nem használ, viszont a felülvizsgálatosnak szintén nem használ.

Megjegyzendő, hogy kívülről még egész szép kis helynek látszik. Van külön tisztí és legénységi sétakeri, rügyező fákkal, virágzó orgonabokrokkal, sőt a madarak még fütyülnek is (Tudniillik az embereknek nem igen van kedvük fütyülni.). A tisztí kert közepén van egy kis szökőkút. (Ez az egyedüli, aki a helyőrségi kórházban is szökik.) Ebben a szökőkútban vannak szép kis aranyhalcskák. Ők élnek itt, mint hal a vízben, nekik könnyű, ők nincsenek rászorulva a helyőrségi menázsira. Ki is van írva, hogy: „A halak etetése szigorúan tilos”. Persze, félnek, hogy valaki odatalálja adni a részét a halaknak.

Regnis.

Apróhirdetés

OKTÓBERBEN be kellett vonulnom és így elvesztettem az egyetemen első félévemet. A becsületes megtaláló megtarthatja.

Mintha már hallottuk volna?!

A levegőváltozás

Dr. Kávéházy Vendég beteg lett. Soványan, sápadtan beállított az orvoshoz, aki levegőváltozást tanácsolt.

Mikor egy hónap múlva találkozott az orvossal, hálálkodva köszönte meg neki a jó tanácsot.

— Örülök, hogy segített — mondta az orvos. — De hova utazott?

— Hogy hova? — szölt Kávéházy ur. A Kovács-kávéházból átköltöztem a Palermóba.

PEST-BUDAI KALENDÁRIUM

Irta **SOMLYÓ ZOLTÁN**

Jaj de jó hideg van!

1.
Bár nincsen szakállam, fehér, mint a kender
s bár nem vagyok furcsa, jövőlátó ember,
hallgatnátok szómat figyelemmel, szépen,
ahogy e sorokban kifejezve léssen.

2.
Zúgnak a világok, a golyóbis fordul,
kizökkenünk lassan a megszokott sorból.
Igen furcsa dolgok történnek itt vélünk.
S ha el is titkolják, hát bizony, mi félünk.

3.
Ahogy meg van írva kalendárjomban,
avéttszagu, sárga papíron nyomottan,
korhadt gerendákon, miket a szú rágcsál:
nem élhet örökké ember és virágszál.

4.
Ez okból tehatlan amíg tart az élet,
nézzünk körül néha jóslgatás végett,
és pedig ne úgy, mint a szokás diktálja,
nem előre, inkább visszafele, hátra.

5.
Igy legalább biztos, hogy igazat szólunk.
Nem ránthatják majd ki a gyékényt alólunk.
Kezdjük el tehatlan, ... mivel is? ... ni, meg
[van:
júniusba fázunk! Jaj, de jó hideg van!

6.
Ki a fene hitte, hogy ez lehetséges?
A t. szénbizottság, az lehet most mérges.
A nyár máskor édes Balatonnal fizet:
szenet a magyarnak, nem pediglen vizet!

7.
Az idén lemondtam arról, hogy nyaram lesz.
Az regényíróknak, azoknak is kampec.
Szomaházy mester hijába írja nékem:
júniusi napfény ragyogott az égen ...

8.
Ezentúl így írja: június volt, térdig
hóban vitt az utunk egészen Bicsérdig.
Júniusi fagy volt, korecsolyán szaladtak,
akik lusták voltak, fagyva ott ragadtak.

9.
Ó, hogyha ezt látnád, te dicső, nagy Helasz!
Hogy fest mostanán egy kávéházi terraszt!
A hölgyek dermedten alul, felül csukva,
az urak fején meg meleg szőrme: csuklya.

10.

A költő is kályha mellett írja versét.
És ezúton kéri, hogy ki ne nevéssék,
a télikabátját már régen eladta,
abból vett írónt meg papírt az ebadta.

11.

Dunnába bujunk be éccakánként állig
s reggelre az ember jégszilánkká válik,
s jégcsapként ragad rá az ágya fokára:
kinek nem dunnája, ne vegye magára.

12.

Kinek földje, zabja meg buzája vagyon,
az kétségbeeshet, bizony isten, nagyon.
Elteheti jégre, hogy meg ne romljék. —
Ha meg netalántán rossz jósló volnék,

13.

Hogyha, míg e sorok napvilágot látnak,
befűt a nap eme aktualitásnak,
s nem léssen már hideg s újra napfény lángol,
ezen az elhasznált vén rué-világon:

14.

Akkoron ti, gazdák, jertek hozzám, jertek,
kik az én pechemből ezreket nyertek,
kiknek búza, béke s bor jutand majd bőven
s így tulatesztek rajtam pénzbeli erővel:

15.

Rossz jövődőlésért, amit itten rímelttem,
jöjjetek el hozzám, azon nyomban, menten:
pénzetek egy részét hozzátok el nékem,
található vagyok: Nyujork-faluvégen.

Szegény tulaj

(Kis jelenet. Történt a nagy pincérsztrájk idején.)

Pincér: Láss be főnök ur, hogy követelésünk jogos. Havi kétszázból nem lehet megélni ma. Hisz egy pár cipőt se vehet belőle az ember.

Főnök: Na látja. Persze, hogy nem lehet. Hát akkor miért akar pont cipőt venni!? Az ember nem vesz havonta cipőt a mai világban, de ha félreteszi a jövedelmét, évi 2400-ból 6 pár cipőt is vehet. Hat pár cipő egy évben pedig királyi fényezés! És még maga panaszkodik?

Pincér: De miből éljen akkor?

Főnök: A machelóniból. Az is havi háromszáz!

Pincér: Vagy még kevesebb. Hat gyermekem van...

Főnök: Azokról is én tehetek? Minek nőszült szerelemből?

Pincér: De kérem...

Főnök (miközben felemeli a kapuciner árát): Nem tehetem, barátom. Lehetetlen. Magam is az éhhalál küszöbén állok, olyannyira, hogy kénytelen vagyok esténként a saját kávéházamban vacsorázni! A tojás drága, a kávé szintén, a tej horribilis! Maga ezekre nem gondolt!

Pincér: Dehogynem, kérem! Olvasott ember vagyok és épen most jutott eszembe, hogy Amerikát 1492-ben fedezték fel, a mohácsi vész 1526-ban volt és hogy mégis szép volt Stephensontól, hogy a gőzhajót feltalálta!

Tulaj: Jó, jó, de mi köze ennek...

Pincér: A dologhoz!? Semmi, azaz sok. Körülbelül annyi, mint az élelmiszerek árának az ön kávéházi adagjaihoz. Főnök ur, ne firtassuk a dolgot. Mi ismerjük egymást. Miért hitatkozik ön a kávéár emelkedésére, mikor az ön kávéja ugyanis cirokseprőmagból készült!?

Tulaj (a kávé árán ismét emelint egyet): Tudja mit, kap olcsó ruhaszövetet!

Pincér: Nagyszerű. Nekem három napja nem volt meleg kanál a gyomromban, még kanál sem, nemhogy eledel és maga itt nekem ruhaszövetről beszél. Ruhaszövetet egyék a fiam vacsorára?

Tulaj: Fiam, fiam. Maga nem tudja, mily igaztalan. Ha ismerné nyomorom. Három éve akarok megvenni egy villát a Svábhegyen, három éve, egy nyomorult villácskát, az egész egy millióba kerülne csupán — ez az egyetlen vágyam van az életemben és még ezt sem tudtam megvalósítani. (Zokogva az asztalra borul.)

Pincér (résztvevően simogatja): Szegény tulaj! Szegény, szegény főnök ur!

(Mihály István.)

Levél

Gondolj reám, én kedvesem.
Én most a szívemet lesem.

Pi-paff, pi-paff, bolond dolog,
Azt hallgatom, miként dobog.

A szívem egy vén, gyöngye vár,
Hol száz kísértet döngve jár.

Attól remeg a fal, terem,
Meglátszik ez a malteren,

Amely a falnak búcsút mond.

A szívem, az egy vén bolond,

Ki túl a felhőkön lebeg
S az ajka egy nevet rebeg

Szegény beteg.

E szív egy dob,
Melyet a sors kövel megdob.

A kő repül, a szívre lel
S a szív oly búszakat felel.

Szívem kaszárnya lesz talán,
Puskák ropognak udvarán.

Kapu előtt a régi nő.
Mért nem akar belépni ő?

Szívem, te árva kirakat,
Vajjon te benned ki lakhat?

Mi benned volt, mind szétszaladt,
Üveg alatt egy kép maradt.

Ez áll alatta: souvenir.
Nincs erre, hidd el szívem, ir.

Nincs erre ir, ó, fájdalom
És ezt őszintén fájlalom.

Mert bánatom, a végtelen,
Kissé már egészségtelen.

És súlyosak a gondjaim,
Amint ruhámnak gombjaim

Számlálom szeretsz, nem szeretsz,
Gondolsz-e rám vagy elfeledsz?

Aztán behunyom két szemem,
Megcsókollak, azt képzelem.

Ne légy azért oly rém ijedt,
Csak versben szoktam én ilyet.

(Ember Béla.)

Tábla egy milliós színházi r.-t. ipodájában

Csak 5-nél több részvényvel
bíró részvényesek barátnőjét
szerződtejük színházunkba.
Hivatásos színésznők kimélt-
jenek meg tolakodáuktól.

Időszerű kérdés

- Igazgató ur, egy autó elgázolta a feleségét.
- Hány órákor?

Házassági akadály

Gedő Lipót

- Te, mit szólna a te mamád ahhoz, ha feleségül vennélek.
- Nem engedné.
- Mért?
- Mert én is fiu vagyok.

Mintha már halottuk volna?!

A három kérdés

A század várja az inspicirózó tábornokot, kiről tudják, hogy rendesen ezt a három kérdést intézi a legénységhez:

- Hány éves vagy, fiam?
- Mióta szolgál'sz?
- Jó-e a koszt és a bánásmód?

A századnak van egy rémbuta Miskája, kit heteken át tanítanak válaszára. Hogy az elsőre mondja 20 éves, a másodikra 3 éve, a harmadikra pedig: mindkettő. Felvirrad végre a dicső nap hajnala. Jön a tábornok és tényleg Miskánkat szólítja meg, de véletlenségből először ezt kérdi:

- Mióta szolgál'sz, fiam?
- Husz éve.

A tábornok néz a csupaszképű Miskára.

- Hát hány éves vagy?
- Három.
- Nohát, én vagyok-e bolond, vagy te?
- Mindkettő. — Volt a gyors válasz.

Színházi fejtörő

Kónya Sándor.

— Vajjon Bayor Gizi jó színigazgatónak tartja-e Ambrus Zoltánt ?

TEMETŐVALLALKOZÓNAL.

— Rendben, minden döcénés nélkül fog véghez menni a temetés?

— Nyugodt lehet, akit én temettem, az még sose panaszkodott.

VIDEKI ÖLTÖZŐBEN.

Primadonna: Csak három koszorut kaptam... pedig hatot rendeltem...

***

A szimuláns

Szanitéc (a beteghez, kinek fejcédula szerint hasmenésének kellene lenni, ellenben állandóan köhög): Azt hiszi, nem látom, mi van előírva magának? Mit köhög egyre — maga szimuláns?

***

CSALÁDI CSEVEGÉS.

Egy asszony (ügyvéd férjéhez): Ha megnyered a milliós pöröt, ugy-e, kapok egy kék selyemruhát?

Az ügyvéd: És ha elvesztem?

Az asszony: Akkor... akkor egy feketét.

***

A „TALPRA MAGYAR“ IROJÁTOL ELNEVEZETT UTCÁBAN.

— Ezen az áron nem adom a ruhát, inkább elajándékozom.

— Akkor még szivesebben fogadom.

A szerkesztésért felelős: SZENES BÉLA.
Felelős kiadó: MAGYAR MIKLÓS.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII., Rökk Szalárd-utca 9. Telefon: József 33—65, vagy József 5—93.
Előfizetési árak: Egész évre 28 K, félévre 14 K, negyedévre 7 K.

Kéziratokat nem adunk vissza.

„Ujságüzem“ könyvkiadó és nyomda rt. nyomása
Budapest, VIII., Stáhlly-u. 13.

JOGI
VIZSGÁIDRA
KÉSZÜLJ
DR. FEHÉRVÁRY
SZEMINÁRIUMÁBAN-BPEST
VII-KISFALUDY-U-28-

A SPORTLAP
a legjobb sporthetilap

SZÍNHÁZI ÉLET

Szerkeszti:
INCZE SÁNDOR

A színházlátogató
közönség legked-
vesebb lapja.

Fehérnemű régi árban vasalható, ha a német szabá-
dalmazott rizskeményítőpótlót
használjuk. Mintaküldemény 10
csomag 8 koronáért bérmentve
Egy öltöny vagy kabát
megtétele K 1—1.30, ha
10 csomag ruhafestéket vásá-
ról 7 koronáért bérmentve
GROSS ANTAL Budapest, József-körút 23.

NYAKKENDŐHÁZ

László Andor, Budapest, IV., Kigyó-
utca 5. és V., Deák Ferenc-utca 14.

**Szalmakalapok, nyakkendők
uri divatárúk jutányos árban!**

Arjegyzéket 15 f. bélyegért küldünk.

A VÁROSLIGETBEN LEVŐ „A MAGYAROK BEJÖVETELE”

cimre hallgató körtánc magyarázata, amint azt a kör kerületén belül használatban levő jegy:edő naponkint szászor elmagyarázza.

Tessenek kérem idefáradni, hol Árpád apánk kremsifehér lova kapálja a világos okkert. Régen jöttek őseink, a történeti multban, a 898-iki évben, Krisztus után.

Messze Azsiából, Etelközből jöttek és a Vereckei-szoroson át léptek bele az akkori Pannoniába. Elöl ment Árpád, azután jöttek a főrendek és végül a sokaság kettősrendekben.

Pannoniát akkor többféle népek lakták: morvák, kazárok, dákok, szlávok stb.

A nemzetiségek közül a dákokat foglyul ejtették és elcipelték magukkal. Utódjaik ma is találhatók a kávéházakban, hol fejüket gikszer előtt krétával szokás bekenni.

Amott, amint láthatják, egy magyar galléron ragad egy dákot s feje fölött megforgatja a csatabárdot, de nem sujt le a védtelen dákóra, pedig már azóta forgatja így a bárdot, amióta a képet megfestették. Ebből láthatni, hogy őseinket nem az öldöklés és a pusztítás vágya vezette, mint pl. a tatárokat, hanem ők tisztára azért jöttek, hogy Feszty őket lefesse és hogy kiállítsák őket a vursliban egy kőronáért, illetve őrmestertől lefelé a felét fizetik, katalógus külön hatvan fillér.

Amint a magyarok így errefelé, tetszik látni, bejönnek, a háttérben látni a Voloczko-hegy hófedte csucsait, mely hegytől a kép jobb oldala felé egy hegyhát ágazik el. Ez a hegyhát az a híres Munkácsi-hegy, melyen Zrinyi Ilona híres vára állott — később.

Amott a Beketow-cirkusz irányában látni a fejedelemasszonyt. Négy pár ökör van szekerére elé fogva, a legelő befogott négy ökörnek az a hivatása, hogy a mögöttük befogott négy ökör munkáját megkönnyítse, amint ezt a tud. akadémia hosszas fejtörés után kisütötte.

Itt látjuk kérem az ugynevezett nőrablást. Őseink pogányok lévén, nem ismerték még a tizparancsolatot és egyszerűen elrabolták az ellenségtől annak fiatal asszonyait és leányait, mely körülmény őseink nagy bátorságáról tanuskodik.

Később, midőn ezen rablott asszonyok annyira megöregedtek már, hogy a fekete fenének (Csernibóg) se kellett volna, akkor őseink áttértek a keresztény vallásra, hogy a tizedik parancsolatra hivatkozva, visszaadhasák a vén asszonyokat volt uruknak.

Emitten lent fekszik egy a harcban eltörtött dákö és a keselyük és hollók lakmározásnak beleiből. Ebből látható, hogy az Árpád-korabeli hollók lényegben nem igen különböztek a mostaniaktól.

Amott hátul látni a gulyát, a juhnyáját és a disznósordákat, melyek élelmezésül szolgáltak. Ezeket a marhákat és birkákat mindig messze hátul vezették a harcosok után. Követendő taktika ez, kérem, mert alighanem azért nyertek meg minden csatát, mert sikerült nekik a marhákat és birkákat mindig jó távol tartani a fronttól.

Ez az ugynevezett áldozat. A táltos előtt egy máglya ég, de még nem ég, csak a füst reménységára száll a nap mezeje felé!

A főtáltos magasra emeli fel karjait, mintegy jelezvén, hogy megint emelték a fának az árát.

Mindig fehér lovat áldoztak. Ha nem volt fehér ló raktáron, akkor egy fekete avagy barna lovat annyira megijesztettek, hogy az ijedtében elsápadt.

A kép hossza, mely úgy körben értendő, 115 méter és 17 méterrel jobb az osztrák rekordnál. A magassága pedig függőlegesen van felállítva és fentről lefelé mérve 6 métert tesz ki. A képet több festőművész készítette. A legtöbb métert Feszty festette, kit a sors véletlen játékból szintén Árpádnak neveztek.

A tájat a művészek az ottani vidékeken természet után festették és aki Munkács vidékén járt, bizonyára rá fog ismerni a felhőkre.

A kép kint volt Angolországban is, ahol annyira tetszett, hogy néhány magyar gróf megvette és visszahozatta.

(— told.)

Major Henrik

- Micsoda kegyed, katona vagy civil?
- Egyikse, katonaszökevény vagyok.

Tantitónő: Figyej! Sarika. Ez a gölya. Ez hozza a gyerekeket.
Sári: En azt már régen tudom. Az én mamám oklevelés tudósasszony.

Az Allatkertben

Gedő Lipóti